

SOCIETATEA JUNIMEA - ISTORIA CENACLURILOR -

În iarna anului 1863, cinci tineri proaspăt întorși de la studii din străinătate au luat inițiativa creării unei societăți literare: Theodor G. Rossetti (n. 1837), doctor în drept la Berlin, care și pune numele Junimea (Tinerimea), Vasile Pogor (n.1833), doctor în drept la Paris, Petre P. Carp (n. 1837), doctor în drept la Bonn, Iacob

Negruzzi (n. 1843), doctor în drept la Heidelberg și Titu Maiorescu (n. 1840), doctor în filosofie - Giessen, Germania, și licențiat în litere și filosofie la Sorbona, Paris.

Din 10 februarie 1863, activitatea a început cu prelecțiunile populare, prelegeri pe teme variate, menite să educe masele care să devină apte pentru înțelegerea culturii ca factor de progres și moralitate.

Din primăvara lui 1864, societatea se statornicește și își va desfășura prodigioasa ei activitate până în 1944, rămânând în istoria culturii societatea cu cea mai lungă activitate.

Conducătorul societății a fost Titu Maiorescu - spiritus rector care a impus direcțiile activității: limbă, literatură și cultură, precum și o rigoare, disciplină, ținută a oratorilor ce susțineau prelegerile. Ședințele erau săptămânale, sâmbăta, și se desfășurau în casa lui Titu Maiorescu, apoi în casa lui Vasile Pogor, devenită astăzi Muzeul Junimii, la Iași. În evoluția Junimii se disting câteva etape cu trăsături distincte: prima (1864-1874) a fost denumită perioada ieșeană și a fost considerată cea mai bogată.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

S-a caracterizat printr-un pronunțat caracter polemic, cu accente de critică violentă; este etapa în care se elaborează principiile sociale, lingvistice și estetice ale junimismului. A doua etapă (1874-1885) a fost cu dublă desfășurare: la Iași și București și s-a caracterizat prin consolidarea Noii direcții: diminuarea criticismului junimist și apariția în paginile revistei Convorbiri literare a operelor de maturitate ale lui Mihai Eminescu, Ion Creangă, Ion Luca Caragiale, Ioan Slavici etc. A treia etapă începe după 1885, etapa bucureșteană, când este strămutată în capitala României revista și după ce veniseră pe rând Titu Maiorescu apoi cei mai mulți junimiști. Se diminuează activitatea de cenaclu, revista capătă caracter preponderent universitar, publicând studii istorice, filosofice, filologice, de geografie.

Revista Convorbiri literare a apărut în 1867, 1 martie, sub conducerea lui Iacob Negruzzi, care în 1893 o încredințează unui colectiv, apoi după 1900, când fondatorii lasă locul unei noi generații, revista își diminuează rolul avut până atunci. Rezistă până în 1944, fără bogăția de valori din trecut. Preocupările Junimii s-au concretizat în patru direcții de activitate: de educare a publicului prin conferințe, de promovare a unor principii lingvistice care să ducă la unificarea limbii literare, de formare a unor scriitori de valoare și publicare a operelor acestora și de combatere a formelor fără

fond, adică a acelor instituții create prin imitația unor modele occidentale pentru care noi nu aveam fondul necesar.

În primul deceniu al activității grupării era interzisă politica. Odată cu mutarea în București, în sfera de interes a societății a intrat și acest domeniu, mai mulți membri alcătuind aripa junimistă a Partidului Conservator.

Tot ce a înfăptuit Junimea a mers în sensul temeiniciei. Ridicând mediocritatea și combătând pericolele unei culturi neasimilate a marcat începutul funcționării sigure și la obiect a spiritului critic, instaurarea unui înalt nivel de exigență față de intelectualul român, victoria ideii de valoare estetică, dezvoltarea gustului artistic, activizarea instinctului creator național (constatări aparțin lui Tudor Vianu). Junimismul a avut un puternic efect de modelare și înrâurire asupra epocii și asupra deceniilor următoare.

FLOAREA NECȘOIU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*